

actorilor, fructificând mijloacele vizuale și sonore într-o alternanță sugestivă, cu farmec și ritm. Nicolov Perveli Vili s-a jucat cu actorii ca în farsele medievale, antrenându-i într-o evoluție comică vioaie, cu cântece aplaudate de micuți și gustate de mai mari. Scenografia – o simplă căruță cu paiațe proiectată pe orizont și veșminte divers colorate – dă o dimensiune universală poveștii, cu tâlc tragicomic, exemplar sugerată de Eustațiu Gregorian și subliniată de regizor.

Cu actori la vedere, care interpretează, cântă și însuflețesc păpușile, s-a desfășurat și spectacolul Teatrului „Pinokio”, Zemun, Iugoslavia, *Patru prințese și un zmeu*, o demonstrație simplă și agreabilă a jocului animat, moralizator, care din contrastul caracterelor dă o pildă de conduită. La cote de virtuozitate aș situa cele două spectacole ale Teatrului „Vasilache” din Botoșani, *Aventurile lui Chiț* și *Desen animat*, realizate de experimentatul Valentin Dobrescu. *Găinușa cu puii de aur* a Teatrului „Colibri”, în dramatizarea și regia lui Patrel Berceanu, are expresivitate plastică (excelente măști – Eustațiu Gregorian) și grație în joc, dar dialogul extins îi dă mai mult preponderență moralizatoare. Modestă, prezența Teatrului de dramă și păpuși din Sava Drobovlodni din Silistra, Bulgaria, care cu *Ceasul de aur* a dovedit încă o dată că pentru micii spectatori prea mult text obosește și le distrage atenția. Ei trebuie să fie prinși de povești în replici scurte, imagini de efect și joc dinamic.

Gabriela PANTEL CENUȘER

„La Strada” în luna florilor

Cea de-a VI-a ediție a Festivalului de artă neconvențională „La Strada” s-a desfășurat la Sibiu între 15 și 17 mai 2002.

Toți participanții au încercat să se prezinte cât mai bine, să-și pună în valoare creațiile în Piața Mare a orașului, înlocuind spectacolele decapitărilor ce aveau loc tot aici, în urmă cu sute de ani, cu veselie și artă. Iată câteva repere:

Spectacolul *Vasilache și Marioara* al Teatrului *PUCK & Co.* din Timișoara aduce pe scenă cele două personaje deschizătoare de drumuri care, în interpretarea actorilor Benone Viziteu și Eva Labadi Megyes, apar la fel de vii și pline de umor ca pe vremuri. Alternând jocul păpușilor cu cel al actorilor, reprezentația ține treaz interesul publicului pentru pățaniile celor doi la întâlnirile cu popa, jandarmul și chiar moartea.

Sunt de amintit și cele două spectacole ale Teatrului *PRICHINDEL* din Alba Iulia, prezent în festival cu *Misterioasa aventură* după *Micul Prinț* de Saint-Exupéry și *Întâmplări cu un pisoar*, ambele semnate de regizoarea Oana Leahu. Deși de facturi diferite, acestea poartă amprenta unui stil caracterizat prin limpezime și minuțiozitate. Păpușile mânuite cu precizie, decorul în mișcare și schimbare ingenioasă, de multe ori cu ajutorul trupurilor, ambianța sonoră expresivă conferă *Misterioasei aventuri* nota de profesionalism.

Mai gălăgioasă și mai hazlie pentru copii, reprezentația *Clovnii în vacanță* a Teatrului de păpuși din Baia Mare, spectacol realizat de Ionel Tănăsă, îmbină trei stiluri păpușerești (bi-ba-bo, planșetă, podea) cu prezența interpreților, care uzează de tot arsenalul clovnesc pentru a stârni ilaritatea, din păcate, uneori gratuită.

Să mai punctăm aici și evoluția trupei *IANUS* din Târgu Mureș, cu dansul dramatizat *Rătăcirii*, în regia actorului Liviu Topuzu, ca pe un moment salutar, în alb și negru. Grație caietului-program al festivalului, au înțeles și conținutul „poveștilor dansate”, altminteri doar parțial recognoscibile în execuția inegală a trupei. Acestea sunt „mici eseuri coregrafico-dramatice pe tema luptelor cavaleresti”, cu referire directă la subiectul pieselor *Romeo și Julieta*, *Hamlet* și *Visul unei nopți de vară*.

Oamenii mari au mai avut și altele de văzut: expoziția excelentă de grafică a artistului vâlcean Bogdan Constantin, expoziția de fotografii *Europa mea. Europa noastră* a sibianului Virgil Daciu, spectacolul *Poveste despre sfârșitul lumii*, oferit de teatrul din localitate și ofranda

adusă în „Anul Caragiale” marelui dramaturg: spectacolul *O noapte furtunoasă*, prezentat de Teatrul Municipal *ARIEL* din Râmnicu Vâlcea, în regia și scenografia Doinei Migletzi. Venit în număr mare, ca la pomul lăudat, publicul a fost dezamăgit de lungimea statică și plicticoasă a primei părți, de costumele, mai degrabă carnavalești decât de epocă, de interpretarea monocordă.

Teatrul-gazdă a evoluat cu farsa muzicală *Cei șapte ani de-acasă*, pusă în scenă de regizorul Ion Popescu din Republica Moldova, *Pinocchio* după Carlo Collodi, montat de Lilly Krauss-Kalmar și *Cu ce trăiesc oamenii* după Lev Tolstoi. Adaptat și regizat în varianta românească de Mihaela-Ana Grigoraș, spectacolul, realizat cu păpuși de dimensiunea oamenilor, îl aduce în prim-plan pe Arhanghelul Mihail, pedepsit să trăiască pe pământ și să-și piardă puterile până când va afla cu ce trăiesc oamenii, ce este în sufletul omului, ce nu-i este dat acestuia să cunoască.

Dacă adăugăm acestor spectacole filmele pentru copii, concursurile de desene pe asfalt, *workshop*-urile cu publicul, Ansamblul de percuție „Prezent” al Liceului de Artă din Arad, momentul artistic *În căutarea formei*, care a impresionat prin expresivitatea corporală de excepție a actorului Alin Olteanu, marșul tobelor, intitulat *Călătorie imaginară*, realizat de Casa de Cultură „G.M. Zamfirescu” din Satu Mare și, mai ales, parodia spumoasă *Pactul* de Annette Beguin după *Faust*, interpretată de trupa *Lyceum* a Colegiului Național Gh. Lazăr din Sibiu, considerăm că s-a configurat în bună măsură „harta” celor trei zile de festival, dăruit nouă, tuturor, dar mai ales copiilor, acest public incendiar, cel mai onest, cel mai deschis, cel mai proaspăt și cel mai fericit.

Claudia LIPAN

Gala Absolvenților UNATC, iunie 2002

Sâmbătă, 1 iunie – AUDIȚIA de Aleksandr Galin

Clasa prof. asoc. George Ivașcu, coordonator de an prof. univ. dr. Adriana Popovici: Raluca Oprea, Oana Ciută, Adina Stan, Ana Pasti, Iulian Postelnicu, Alexandru Papadopol, Silvia Giscă, Viorel Cojanu, Aurelian Bărbieru, Maria Popistașu, Ion Kivu.

Debut foarte bun al Galei Absolvenților din acest an la Studioul Casandra. Spectacolul *Audiția*, regizat de George Ivașcu, este conturat cu originalitate de studenții regretatului Dem Rădulescu. Într-o Rusie a neajunsului material, a abandonului demnității din pricina sărăciei, cele cinci femei pregătite pentru audiția care le-ar putea schimba viața, aduc un plus de adevăr așteptărilor omului, credinței lui în mai bine. *Nina* este intelectuala urâtică, profesoară de pian la școala elementară. A citit mult pentru o audiere de cabaret, s-a pregătit, dar are mari momente de nesiguranță. Oana Ciută (care semnează și ilustrația muzicală) surprinde prin excese de comportament amuzante, mai cu seamă în dansul „chinuit” pe tema pasiunii și a suferinței. Vals „cutremurător” care o amețește, înnebunește și trezește curiozitatea pentru balet a impresarului japonez. *Tamara* se află la audiere din cauza soțului. Este puternică, hotărâtă, fără rușine, uneori năpădită de o răutate care nu-i aparține dar o însoțește. Ana Pasti intră cu îndrăzneală și cu o voce foarte bună în lumea de cabaret a *Lolei Blau* și pune cu ușurință în valoare coregrafia Roxanei Colceag. Fizionomia ei exprimă un personaj sensibil pe care îl va susține mult mai puternic în partea a doua a spectacolului. *Olga*, aparent pudică și neglijată, este cuprinsă de remușcări și supărare la gândul că nu poate lua audierea din cauza căsătoriei. Deși la început este umbrită de lipsa de culoare a personajului, Silvia Giscă trece treptat cu succes în lumina unui comic de situație. Evoluează împreună cu Alla Pugaciova (pe casetă, firește), dansează cu un puf de la costumul de scenă, se gâdilă singură ca să rădă la refren, numărul l-a învățat de la Școala Populară de Arte. Surorile *Liza* și *Katia*, cele mai tinere concurente, au venit la audiere pline de curaj și experiență. Adina Stan și Maria Popistașu nu au o partitură încărcată dar alcătuiesc portretul femeilor convinse de propriile capacități artistice, al căror vis despre concursul pe bază de talent se spulberă către sfârșitul piesei. Cea mai bună evoluție îi aparține Ralucai Oprea, în rolul *mamei* celor două surori. Plină de energie, ea este rusoaica focoasă, trecută prin viață, cu suflet de mamă și curaj de bărbat. Își alintă copiii, pe